

GOŃNIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRZEMUMERATY: — 5 zł Dnia odhonorowanych pism na miejscu i 25 gr. Coła polejącego numeru 10 groszy Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 6226.
Sklep „Gońca Częstochowskiego”, ul. Pałany Marji 28 — Telefon nr. 39

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 55. Tel. 245. Skrz. pocz. 45
Redaktor lub tego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po pol. Reklamistów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEN: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr. W tekście i nadstawkę 40 gr. za listem 30 gr. Drobnie ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najniższe ogl. drobne zł. 1,50. Ogłoszenia zamknięte i matrymonijne 50 proc. drożej. Ogłoszenia sapraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

MIĘDZY BERLINEM A CHARBINEM

Demokracja niemiecka prosi Moskwę o rozejm. — Hitler sojusznikiem Japonii? Drogi i bezdroża myśli politycznej.

Berlin — Charbin — dwa tematy aktualnych zainteresowań politycznego świata. W Berlinie odbyły się wybory na prezydenta Rzeszy, wyznaczone na 13 marca. Charbin — to jeden z pierwszych rozdziałów konfliktu na Dalekim Wschodzie, rozdział, który nanowo może się aktualny. Przedmiotem pierwszym konfliktu japońsko-chińskiego była Mandżuria. Połem czerwone tony zapłonęły nad Szanghajem. Zgasły, pozostawiając za sobą trupy i zgłiszczą w dzielnicach chińskich. A świat zadaje sobie z kolei pytanie: jak da leko ma sięgać pochód zabójczy Japonii? Jak ułożyć się stosunki japońsko-sowieckie? Jaką rolę odegra emigracja rosyjska na tym terenie?

Berlin — Charbin — linia olbrzymiej długości oddziela te dwa tak niepodobne do siebie miasta i środowiska. A jednak świat jest całością — a polityka aktualna łączy te punkty ze sobą i uzależnia je od siebie.

Demokracja niemiecka walcząca rozpaczliwie po stronie Hindenburga przeciw Hitlerowi z arsenału swej propagandy wyciągnęła nowy argument: właśnie Charbin. Oto tok jej rozumowania: wszyscy przeciwnicy Hindenburga dążą do tego, aby pierwsze głosowanie na prezydenta nie dało rezultatu. Przeciwstawiają opanowany Niemczech jedną kandydaturę główną — Hitlera, i dwie pomocnicze, mające oskrzydlić jego front Dusterberg, kandydat Hugenberga i Stahlhelmu ma odciągnąć głosy prawicowe, kandydat komunistyczny Thälmann ma przyciągnąć socjalistów, niezadowolonych z nakazu zarządu socjal — demokracji, polecającego głosować na Hindenburga.

Moskwa — wywodzi demokracja niemiecka — wystawia Thälmanna, aby zniszczyć front Hindenburga, Brüninga i Brauna. Moskwa dopomaga Hitlerowi, spodziewając się, że po zamalowaniu się jego rządów opanuje sytuację. I tu demokracja niemiecka ostrzega Moskwę: Hitler dostawczy się do władzy gotów utrzymać się przy niej przemocą, a pierwszym jego krokiem byłoby zniszczenie wszystkich organizacji robotniczych — a więc socjalistów i komunistów.

A dalej: wielki przemysł finansuje gigantyczną kampanię agitacyjną narodowych-socjalistów. Wielki przemysł ma punkty oparcia i narzędzia na całym świecie, radby zniszczyć Sowiety, doprowadzić do wspólnego mizmoru działalności wszystkich przeciwników Moskwy. Hitler gotów wzmocnić siłę uderzenia japońskiego, wymierzonego z Charbinu. Czy nie lepiej więc wycofać Thälmann — prosi lewica niemiecka. Banita Trocki jest tego zdania, ale oficjalna Moskwa pozostaje głuchą na te prośby.

Praga leży nieco bliżej Charbina, niż Berlin. I w Pradze zajmowano się w tych dniach Charbinem. Odbył się tam zjazd rosyjskiej Unji Republikańsko-demokratycznej pod przewodnictwem starego wodza kadetów rosyjskich, Milukowa, ostatniego ministra spraw zagranicznych przed przewrotem bolszewickim.

Milukow odparł zarzuty bolszewików, twierdzących, że wspólnie z b. generałem czeskim, Gajdą, organizują armię emigracyjną mającą walczyć ze Sowietai na Dalekim Wschodzie. Nie wierzy w możliwość zbiorowej kruczajaty państw kapitalistycznych przeciw Sowietaom. Natomiast widzi prawdopodobieństwo zbrojnego wstąpienia między Japonią a Sowietai, gdyż jego zdaniem armia czerwona nie zgodzi

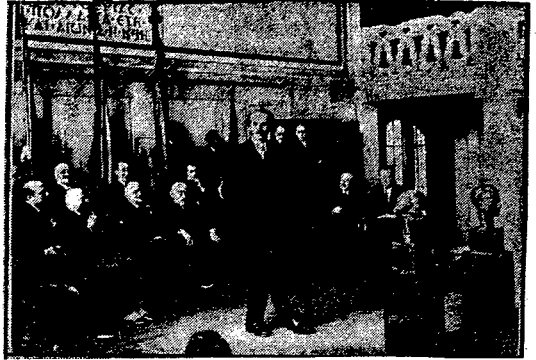
się na dalsze ustępstwa i pociągnie rząd ze sobą. Według Milukowa, sytuacja Rosji na Dalekim Wschodzie przedstawia się poważniej, niż w roku 1905.

Następnie Milukow wystąpił ostro przeciw próbom żywiołów prawicowych na emigracji, pragnących zorganizować oddziały antysowieckie u boku Japonii. Wyraził się dosłownie w ten sposób: „Musimy sympatyzować z rządem sowieckim w jego walce w obronie interesów rosyjskich na Dalekim Wschodzie, gdyż są wypadki, w których rząd ten reprezentuje naprawdę interesy Rosji. Byłoby nieszczerem, gdyby nanowo Rosjanie walczyli przeciw Rosjanom. Powinniśmy życzyć sobie tego, aby rząd sowiecki był dostatecznie silny na Dalekim Wschodzie. Nie możemy obecnie walczyć w obronie naszego kraju, ale byłoby zbrodnią stanąć po drugiej stronie barykady”.

Konkluzje, które Milukow stąd wyciąga brzmią tak: „Wolał, aby 160 milionowy naród cierpiał w dalszym ciągu niż żeby miała przepaść część terytorium państwowego. Ciępienia narodu nie będą wieczne, bo i system obecny wieczny trwać nie będzie. Natomiast utrata części obszaru państwowego — jest „największą krzywdą, która może spotkać naród”.

Republikanie i socjaliści emigrancyjcy po parli Milukowa, natomiast prawica o-

uczuczenie zasług do bywców stratosfery. W uniwersytecie bruk selskim odbyła się roczystość odsłonięcia dwóch rzeźb, przedstawiających podobny pierwszy zdobywców stratosfery prof. Picarda i inż. Kipiera.

świadczyła się przeciw niemu.

Berlin — Charbin. Myśl ludzka krąży wokół spraw całego świata. Ale w wypadkach, o których tu była mowa, myśl ta jest chora, cierpi na zasadnicze braki. Lewica emigracji rosyjskiej nie ma gruntu pod stopami i dlatego, zwalczając Sowiety i wyklepa przez nie, zaczyna, mimo to, popierać ich politykę. A myśl Hitlera, ułokowana na gruncie własnego państwa, zgubiła się w gąszczach demagogii i żywiołowych odruchów.

Świat jest jeden i zdaje sobie z tego sprawę, że jest chory. Ale myśl ludzkie nie zdołały znaleźć lekarstwa. Nie uswiadomiła sobie swoich dróg, nie spotkały się między sobą. Droga z Berlina do Charbinu jest pełna trudności i niebezpieczeństw W. J.

stawiają się jak następuje:

Düsseldorf: Düsterberg 160, Hindenburg 4.050, Hitler 1.230, Thälmann 1.500, Görlich: Düsterberg 500, Hindenburg 4.200, Hitler 2.000, Thälmann 630. Pomerania (okręg Anklam): Düsterberg 1.200, Hindenburg 2.800, Hitler 2.250, Thälmann 400.

Frankfurt nad Menem: Düsterberg 260, Hindenburg 10.000, Hitler 5.300, Thälmann 2.000.

Gliwice: Düsterberg 825, Hindenburg 9.400, Hitler 5.200, Thälmann 3.100.

O godz. 7-ej m. 30 wedle prywatnych obliczeń narachowano następujące ilości głosów: Düsterberg 13.500, Hindenburg 55.000, Hitler 42.000, Thälmann 11.300. Te prywatne i niezupełnie kompletne obliczenia nie pozwalają oczywiście jeszcze na dokładniejszą orientację.

Monachium. — Wyborzy miały w mieście przebieg spokojny. Aresztowano 100 narodowych socjalistów, którzy rozdawali ulotki z fałszywymi wiadomościami i stawiali opór policji.

Frankfurt nad Menem. — Wybory tutaj miały przebieg spokojny. Udział wyborców w głosowaniu wynosił 85 — 90 procent. Pierwsze wiadomości z miejscowości okolicznych mówią, że Hindenburg kroczy na przedzie, jednak Hitler w niektórych miejscowościach zyskał więcej głosów, niż w czasie wyborów do Reichstagu w 1930 r.

Kilonia: — Wybory w Slezwiak-Holstein odbyły się spokojnie. Udział w wyborach był nadzwyczaj silny. Oddawanie głosów zakończono już o godz. 5-ej po południu. Według dotychczasowych obliczeń, stosunek głosów oddanych na Hindenburga i Hitlera jest równy. Obecnie liczy się jeszcze głosy, tak że ostateczny wynik będzie znany dopiero później.

Berlin. — Do starć przyszło w Hückeswagen koło Opladen, gdzie zastrzelono 3-ech komunistów. W czasie starcia między przeciwnikami politycznymi w Waldenburgu jedna osoba została zabita, a 8 odniosło rany. Do starć przyszło także w Oels, gdzie kilka osób odniosło rany. W lokalu pisma „Centrum” wybito wszystkie szyby.

Teza litewska w sprawie Klaipedy.

Genewa. — Energična akcja rządu niemieckiego, zmierzająca do sklonienia czterech sygnatariuszów konwencji kłajpedkiej do skierowania sprawy usuniecia prezydenta Boetchera z zajmowanego stanowiska, do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze, spowodowała niemiecką energiczną kontratak bawiącego w Genewie litewskiego go ministra spraw zagranicznych, dr. Zaimusa i towarzyszącego mu tutaj pośta litewskiego w Londynie min. Sidzi-kauskasa.

Od kilku dni m.in. Zaimus i min. Sidzi-kauskas odbywają niestałe konferencje z przedstawicielami czterech sygnatariuszów konwencji kłajpedkiej, a mia

Wybory prezydenta w Niemczech

Pierwsze wiadomości przyniosą zwycięstwo Hindenburga.

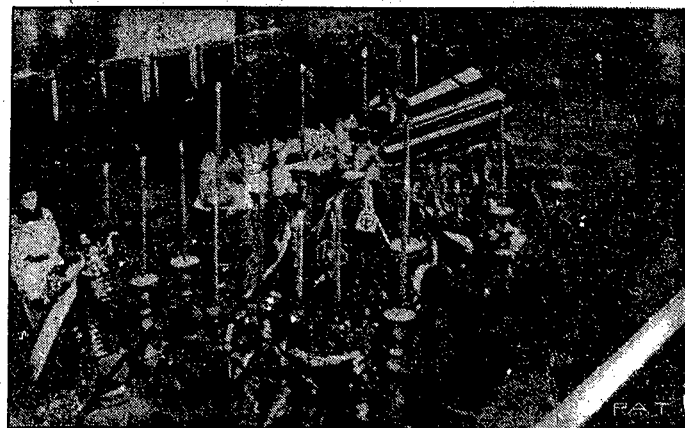
Berlin. — O godzinie 9-ej rano na terenie całego państwa niemieckiego rozpoczęły się wybory Prezydenta Rzeszy. Lokale wyborcze otwarte były do godz. 6-ej wieczór, poczem rozpoczęło obliczenia głosów.

Z Berlina są znane dotychczas tylko częściowe wyniki, ale według nich Hindenburg nawet w prawo zorientowanych dzielnicach miasta kroczy daleko na czele. Urzędowego wyniku wyborów w Berlinie nie można oczekiwać przed godziną 12-tą.

Dotychczasowe doniesienia z całego kraju mówią zgodnie, że Hindenburg otrzymał znaczną większość głosów. Według dotychczasowych wiadomości, na drugim miejscu stoi Hitler, następnie Thälmann i Düsterberg. — Winter otrzymał tylko znikomą ilość głosów.

Berlin. — Zgodnie z obowiązującą ordynacją wyborczą o godz. 8-ej wieczór lokale wyborcze zostały zamknięte od wewnątrz, poczem przy zamkniętych drzwiach członkowie komisji przystąpili do obliczania głosów. Wyniki z każdej komisji przekazywane są do komisji obwodowych, a stąd do komisji okręgowych. W samym Berlinie istnieją trzy okręgi wyborcze, w całym zaś państwie 36 okręgów. Obliczenie ogólne wszystkich 36-tych okręgów dokonywuje główny urząd statystyczny, w którym pracuje od godziny 7-ej wiecz. 12-tych urzędników przy pomocy specjalnych maszyn do rachowania. Już o godz. 7-ej m. 15 pojawiły się pierwsze wyniki obwieszczone za pośrednictwem radia, na które czekali z niezwykłym zainteresowaniem.

Te pierwsze częściowe wyniki przed-

Pogrzeb J. E. ks. Biskupa Władysława Bandurskiego.

W dniu 10 b. m. odbył się w Wilnie przy udziale p. Prezydenta R. P., członków rządu, pp. marszałków Sejmu i Senatu, przedstawicieli wojskowości, organizacji społecznych i t. d. pogrzeb ś. p. J. E. ks. Biskupa dr. Władysława Bandurskiego. Na zdjęciu naszym widzimy katafalk w Bazylice wileńskiej, na którym spoczywa trumna ze zwłokami zmarłego kapłana.

